TÜSTAV ARŞİVİ
Bağışı

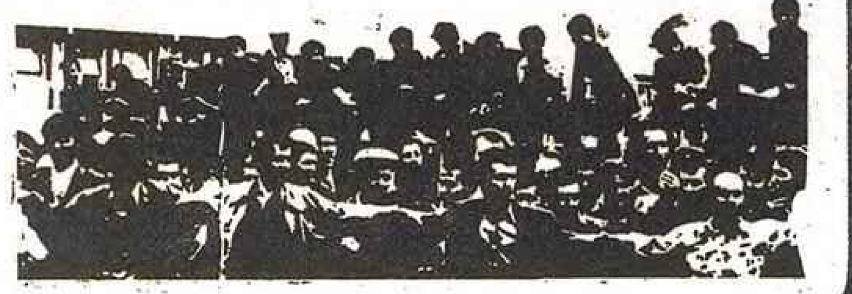
46

27 Haziran 1978

Gerçek

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ESERİ OLACAKTIR

HAFTALIK SİYASİ GAZETE YIL 3 fiyatı: 250 kuruş

ECEVİT MOSKOVA'DA

Ecevit'in SSCB Gezisi Yumuşama Yolunda Yeni Bir Adım Oldu

Başbakan Bülent Ecevit'in geçen hafta Sovyetler Birliği'ne yaptığı gezinin Türk-Sovyet ilişkilerinde yeni ve daha ileri bir aşamanın başlangıcını oluşturması, bölge ve dünya barışını isteyen ve yumuşamanın güçlenmesi için çaba gösteren tüm barış güçlerinin samimi dileği olmuştur.

SSCB ile Türkiye hükümeti arasında imzalanan Ekonomik İşbirliği Antlaşması, Türkiye'nin sanayileşmesi, ülkemizde emperyalizmin ekonomik nüfuzunun belli ölçüde gerilemesi, Türkiye'nin kalkınması, enerji için yeni birçok projeyi içermektedir.

Gene imzalanan Türk-Sovyet Siyasal Belgesi, ülkemizdeki bağımsızlık ve barış güçlerinin isteği doğrultusunda bir saldırmazlık paktı niteliği taşımamaktadır. NATO yanlı Türk politikası nedeniyle sözkonusu belge bir saldırmazlık paktını içeren hükümlere sahip değildir. Bununla birlikte iki ülke arasında imzalanan Siyasal Belge, Helsinki ruhunun güçlendirilmesi doğrultusunda olmuştur. NATO'da kalmayı ısrarla savunan Ankara hükümetinin bu bağımlılık ilişkisinin getirdiği olumsuzluğa rağmen, Ankara'nın Beyaz Saray'dan ve Pentagon'dan estirilen Soğuk Savaş rüzgârlarına yelken açmaması ve Carter-Brzezinsky ikilisinin detant aleyhtarı, silahlanmak ve gerginlik kışkırtıcısı politikalarından uzak durması, detant süreci açısından olumludur.

İki ülke arasında imzalanan Kültür Antlaşması ise bugün için kayda değer gelişmeler getirmemektedir. Oysa halkımızın barış güçleri, Türkiye ile SSCB arasında üniversite düzeyinde öğretim üyesi ve öğrenci mübadelesi yapılmasını istemektedirler.

İçinde taşıdığı bu tereddütlere rağmen, Ecevit hükümetinin Sovyetler Birliği ile ilişkileri ve iyi komşuluk bağlarını, ekonomik - teknik-kültürel işbirliğini geliştirme niyetinde olması, genelinde olumludur. Bu olgu, hem halkımızın, hem de bölge ve dünya halklarının lehinedir, yumuşama sürecinin çıkarına uygundur.

gerçek durum

bölücülük üzerine

Son zamanlarda yine «bölücülük» teranesi ortalığı sardı. Büyük tirajlı, cafcaflı basın hemen hergün birtakım olayları diline dolayıp «bölücülüğün» üzerine yürünmesi zamanının geldiğinden dem vuruyor. Başta büyük iş adamları olmak üzere çoğu özel ve resmi kodamanlar demeçlerinde sık sık «birlik ve beraberliğin korunması gereği»ne değiniyor, «bölücülere ölüm» tehditleri savuruyorlar. Bu arada birtakım emperyalizm ajanları özellikle Doğu bölgelerinde belli ki fink atmaktalar. Kimi ne yaptığını bilmez maceracı unsurların bunların değirmenine su taşıdığı da ortada.

Öte yandan faşist ve faşizm işbirlikçisi güçler, başta MHP ve AP siyasileri olmak üzere, yangına körükle gidiyorlar. Amaçları, memleket elden gidiyor diye ortalığı velveleye verip ülkede ilerici demokrat güçlerin üzerine yürünmesini sağlamak. Böylece demokrasinin sınırlarını olduğundan da daha geriletmek.

Demokrasi güçleri bu oyunun başarıya ulaşmasını engelleyeceklerdir. «Bölücülük var. Buna demokratik özgürlükler neden oluyor!» teranesi özgürlük düşmanı gerici güçlerin ötedenberi dillerine doladıkları koskocaman bir yalandır. Onlar Türkiye'nin geri kapitalist düzeninin Doğu halkının ulusal demokratik talepleri karşılamaktaki aczini bu kuyruklu yalanla örtbas etmeye uğraşıyorlar. Demokrasi güçleri Türkiye halkının birliğinin çıkarlarının temsilcisidirler. Bu bakımdan Doğu halkının ulusal demokratik taleplerinin karşılanması onlar açısından Türkiye halkının tümünün birliğini pekiştiricidir. Demokrasi düşmanları ise Doğu halkının bu taleplerinin karşılanması için çalışmayı bölücülük sayıyorlar, çünkü onlar Türkiye halkının tümünün birliğinin çıkarlarını değil, bir avuç tekelci azınlığın emperyalizmle birliğinin çıkarlarını temsil ediyorlar. Ve bu çıkarları bozan her hareketi kötülemeyi görev biliyorlar. Onun için de Doğu'da «bölücülük»ten söz ederken aynı ağızdan tüm Türkiye halkının demokratik hak ve özgürlüklerine kastediyorlar.

Bu bakımdan, gerçekte, asıl bölücüler onlardır. Çünkü kendi bencil ve dar çıkarları uğruna emekçi halkın bir ve bölünmez çıkarlarına karşı çıkmaktadırlar.

Bafa gölü kamulaştırıldı

GÖL EMEKÇİLERİNİN MÜCADELESİ ZAFERE ULAŞTI

Bafa gölü 62 bin metrekarelik bir göldür. Sazan balıklarıyla, tatlı su istakozlarıyla kefallarla dolu bir göl.

Bu göl şimdiye kadar tek bir ailenin malıydı. Gölün çevresindeki köylerde oturanların bu gölde avlanması yasaktı. Gölün ürünlerinden yalnız o aile yararlanıyor, yakalanan balıklar satılmak üzere şehirlere ulaştırılıyordu.

Bafa gölü etrafında oturan köylüler yıllardan beri halka ait olması gereken göl üzerindeki özel mülkiyet zincirine karşı mücadele ediyorlardı. Göl ağaları da tuttukları silâhlı adamlarıyla köylüleri yıldırmaya, göle yaklaştırmamaya çalışıyorlardı. İşte Mehmet Şen göl ağaları tarafından vurulan bir emekçiydi. Bugün Mehmet Şen'in ve göl ağalarına karşı mücadele ederken yaralanan, sakat kalan tüm emekçilerin davası kazanılmıştır. Mücadele semeresini vermiş, göl kamulaştırılmıştır.

Göl Ağalarının Vurduğu Mehmet Şen

başbakan doğuya neden gitti

Esas Niyet Kalkınma mı, Oyalama mı?

Hükümet köye ulaşım projesinin başlatıldığını söylüyor. Başbakan Ecevit bu amaçla doğu anadoluya gitti. Doğu anadolunun ücra köşelerini gezen Başbakan bu proje ile bölgeler arasındaki eşitsizliğin giderileceğini söylüyor. Kapitalizm öncesi kalıntıların bir hayli yaygın olduğu bu bölgede sadece yol yaparak «bölgeler arası eşitsizliği» gidermek mümkün müdür? Çağımızda kalkınmanın yolu sanayileşmeden geçer. Doğu anadoluda dişe dokunur tek bir yatırım yapmadan eşitsizliğin giderileceğini söylemek halkı oyalamaktan başka ne anlama gelir?

Böyle diye doğu anadoluda yol ve benzeri altyapı çalışmalarının yapılmasına karşı mı çıkıyoruz? Hayır. Bu çalışmaları yararlı bulmaktayız. Çünkü böylece bölgede, kapitalizm öncesi artıkların etkinliği azalır ve yörenin demokratlaşması mümkün olabilir. Ama biz sosyalistler için meselenin çok daha önemli başka yanları vardır.

Esas olan, kendi kaderini kendi tayin ilkesinin hayata geçirilmesi için mücadele vermek, ulusal baskının ve şovenizmin önünü almaktır. Bunun için de Türkiye işçi sınıfının birliğini ve halkların kardeşliğini savunmaktır. Emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı verilen mücadele, işçilerin, emekçilerin, her çeşitten baskı altında olanların birliğini zorunlu kılmaktadır.

Adana'da Bir Genç Sosyalist Öldürüldü

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi «Sendikal Haklar Kampanyası» başlattı. Yurdun her yanında afişleme yaptı, bildiri dağıttı. Kampanyayı işçilere, emekçilere duyurmaya çalıştı. Ama her yerde baskıyla karşılaştı. Adana'da ise ölümle.

19 Haziran'da Marsa işçilerine bildiri dağıtan TSİP'lilere faşistler pusudan ateş açtılar. Genç Sosyalist Mehmet Palaz öldü, iki partili yaralandı.

İşçilerin, emekçilerin uyanmasından korkanlar, halkımızın daha iyi bir hayat için verdiği mücadeleyi hazmemeyen halk düşmanları, faşist caniler cinayet üstüne cinayet işliyorlar.

Mersin Valisi, Mehmet Palaz'ın cenazesini taşıyan partili arkadaşlarını şehre sokmadı. Ama halk Gülnar ilçesinde cenaze törenine katılarak Mehmet Palaz'ın bıraktığı yerden mücadelenin süreceğini kanıtladı.

POL-DER'i Hedef Alan Tutumlarla Toplum Demokratikleştirilemez

İçişleri Bakanının POL-DER'in kapatılacağını birkaç kez ısrarla söylemesine karşılık Başbakan Ecevit geçen hafta bu konuda ihtiyatlı bir dil kullanmıştır. Ecevit POL-DER'in kapatılmasını Millî Güvenlik Kurulunun talep ettiğini söyleyerek İçişleri Bakanını temize çıkarmaya çalışmıştır. Ancak bunu yaparken, Millî Güvenlik Kurulu kararının hükümet tarafından benimsendiğini de söyleyerek hükümetin bu konulardaki anti-demokratik tavrını bir kere daha gözler önüne sermiştir.

Demokrasi güçlerinden Meclis ve Senato gruplarına yansıyan demokratik tepkiler karşısında bir ölçüde gerilediği anlaşılan Başbakan, POL-DER'i kapatma tasarısının gruplarda görüşülmeden Parlamentoya sunulmayacağını da bildirmiştir. Demokrasi güçleri anti-faşist mücadelede birlikte ve kararlı davrandıkları takdirde söz konusu tasarının kanunlaşması, demokrasi güçleri içinde yer alan CHP'nin de katkısıyla engellenebilecektir.

Faşizmle mücadelede ilerici, demokratik güçlerin desteğine dayanmak esastır. Faşistlerin sindirilmesi basit bir zabıta meselesi değildir. Sırtlarını güvendikleri siyasi ve bürokratik güçlere dayayan saldırganların hakkından gelebilmek için, toplum hayatının her yönüyle demokratikleştirilmesi yolunda olumlu ve tutarlı adımlar atılmak gerekir. Zaten gerici güçler bunu anladıkları içindir ki güvenlik kuvvetleri içinde P O L - DER'in temsil ettiği demokrat ve ilerici akımı da başta gelen boy hedefleri arasına katmışlardır.

16 Haziran 1974 günü kurulan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi beşinci yılına girdi. Bu münasebetle 17 Haziran günü Ankara'da yıldönümünü kutlamak için bir kapalı salon toplantısı düzenlendi. İşçi sınıfı sosyalizminin ideolojik ve siyasi sloganlarıyla bezeli kalabalık salonda toplantının açılış konuşmasını Ankara İl Başkanı Mehmet Yazırlı yaptı. Daha sonra Genel Başkan Ahmet Kaçmaz ve Genel Sekreter Yalçın Yusufoğlu konuştular.

Ahmet Kaçmaz konuşmasında içinde bulunduğumuz dönemin demokratik ve sosyalist görevlerine ve bu görevlerin yerine getirilmesinde Türkiye Sosyalist İşçi Partililerin yüklendiği işleve değindi. Yalçın Yusufoğlu da TSİP'in sürdürmekte olduğu sendikal haklar kampanyasının konusu hakkında etraflı açıklamalarda bulundu.

Toplantıda Kadın Dayanışması gazetesi adına Yıldız Kurtuluş ve SGB adına Genel Başkan Yaşar Yiğit de birer konuşma yaptılar. Cumhuriyet Halk Partisi Sakarya Milletvekili Hayrettin Uysal ile TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu davetliler arasındaydı.

Toplantıda SGB Folklor Ekibi halk dansları oynadı, SGB Korosu devrimci marşlar ve türküler söyledi. Ayrıca slayt gösterisiyle Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin kuruluşundan bu yana geçirdiği gelişme aşamaları sergilendi.

Toplantı sonunda partililer parti yakınları büyük bir coşku havası içinde bütün dünya emekçilerinin marşı olan Enternasyonal'i söylediler.

TSİP'in Sendikal Haklar Kampanyası Sürüyor

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 4. Kuruluş Yıldönümü ve 16 Haziran büyük işçi direnişinin 8. yılında başlattığı Sendikal Haklar Kampanyası sürmektedir. İşçi sınıfımızın ekonomik mücadelesinin önünde bulunan tüm anti-demokratik engellerin kaldırılması, İşçilerin kaderini işverenlerin iki dudağı arasındaki bir cümleye bırakan İş Yasası'nın 13, 17 ve 24. maddesinin kaldırılması, işçilerin ekonomik mücadelesinde önemli bir silâh olan grev hakkının tam olarak kullanılmasını engelleyen «grevlerin ertelenmesini öngören» yasanın kaldırılması ve lokavtın yasaklanarak suç sayılması, işçilerin asgari ücretini tespit eden Asgari Ücret Komisyonu'nda işçilerin ileri sendikal örgütü olan DİSK'ten de temsilci bulunması ve iş kazalarının ve meslek hastalıklarının önüne geçilmesi, vb. konulardaki demokratik mücadelenin yükseltilmesini amaçlayan kampanyada ayrıca tüm çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakkın tanınması için mücadele yürütülmektedir.

TSİP'in bu konudaki toplantıları 24 Haziran Cumartesi günü Adana'da 25 Haziran Pazar günü ise İzmir'de sürdürülecektir.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Enver Sedat İsrail'le barışa hazırlanıyor

Lizbon B. Elçisi General Şazlı İstifa Etti

Başkan Nasır'ın ölümünden sonra başa geçen ve Mısır patronlar sınıfının temsilcisi olan Enver Sedat «Savaş Yapma, Ticaret Yap» sloganını kendisine bayrak ederek, yurtlarından edilen Filistin halkının, tüm Arap halklarının haklı davalarını satma hazırlıklarını oldukça ilerletti.

İsrail'le tek başına barış anlaşması imzalamaya hazırlanan Sedat, hatırlanacağı gibi yakın bir geçmişte İsrail'i ziyaret etmiş ama beklediği yüzü bulamamıştı. Sedat'ın bu tutumu hem diğer Arap ülkelerinde hem de kendi ülkesinde derin tepkilerin doğmasına sebep olmuştu.

Şimdi Enver Sedat önce bahçesindeki dikenleri temizlemeye karar vermiş görünüyor. Uydurma bir halk oylamasıyla «aşırı sağın ve solun yasaklanmasını» güya halka kabul ettiren Sedat böylece İsrail'le barış anlaşmasını imzaladığında çıkacak sesleri şimdiden boğmayı amaçlıyor.

Sedat'ın bu politikasına isyan eden Mısır'ın Lizbon büyükelçisi bir açıklama yaparak *«Bu ay başında Mısır'da Enver Sedat'ın uygulamaya başladığı yasalar, Salazar (eski Portekiz diktatörü) zamanındaki tüm anti-demokratik yasalardan daha şiddetlidir»* demiştir.

Görevinden alınan Lizbon büyükelçisi General Şazlı Mısır.a dönmeyeceğini açıklamıştır.

EĞİTİM KÖŞESİ

Sendikal Haklar için mücadele

Geçenlerde toplanan Dünya Sendikalar Federasyonu (DSF) 9. Kongresi bütün ülkelerde sendikal hakların genişletilmesi için mücadele kararı aldı. Ayrıca bu Kongrede yayınlanan «SENDİKAL HAKLAR BİLDİRISI» bütün işçileri ve emekçileri sendikal haklar için mücadeleye çağırıyordu. Cenevre'de toplanan Uluslararası Çalışma Örgütü de tüm çalışanlara sendika hakkının verilmesi meselesini görüşecek.

Bu nedenle sendikal haklar için mücadele yeniden önem kazandı. Işçiler ve emekçiler kapitalist toplumda yoğun bir sömürü altındadırlar. Çalışanların gelirleri her geçen gün azalmakta ve bütün emekçiler yoksullaşmaktadırlar. Sömürüye kökünden son vermek için mücadele eden emekçiler kendi iktidarlarını kurmadan önce de bazı haklar elde etmek için çalışıyorlar. Bu mücadeleyi kısaca hayat şartlarını iyileştirmek ve ekonomik - demokratik haklarını elde etmek için vermektedirler. Ve emekçiler için hayatı bu düzen içinde iyileştirmek için en elverişli mücadele aracı SENDİKA'dır. Sendikalar olmadan bu mücadele başarıya ulaşamaz.

Çalışanların pek çoğunun sendika kurma hakkı yoktur. Bunun için memurların, öğretmenlerin, teknik elemanların, polislerin, askerlerin sendikalaşmaları gerekir. Onların sendikal hakları için verdikleri mücadeleye bütün emekçiler omuz vermelidirler. Emekçiler sendikalaştıkça sömürünün temeli zayıflayacaktır.

Ancak, sendika hakkı olduğu halde, baskılar yüzünden işçilerin yarıdan fazlası sendikalı değildir. Bazı sendikalar ise işçi haklarını savunmak için değil, işçilerin haklarını satmak için kurulmuştur. Ve bu yüzden işçilerin sendikalaşmaları kadar, devrimci sendikalarda toplanmaları da önem dir.

Sendikaları daha güçlü kılmak için sendikaların haklarının genişletilmesi çok önemlidir. Bunun için;

- Lokavt yasaklanmalı ve suç sayılmalıdır.
- İşçiler istedikleri sendikayı seçebilmelidirler. Baskıları kaldırmak ve REFERANDUM hakkını kazanmak bu açıdan önemidir.
- Hükümetin elinden grevleri ertemele yetkisi alınmalıdır ve grev ertelemek kesin olarak kaldırılmalıdır.

Harp Sanayii için kampanya

Parababaları "Milli" harp sanayiine el atmaya hazırlanıyor

Sanayiciler ve işadamları arasında, harp sanayiinin kurulmasını teşvik edecek bir bağış kampanyasını yürütmek üzere özel bir komite kurulmuştur Komitede yer alanlar şunlardır

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Genel Başkanı Halit Narin, Türkiye Sanayici ve İşadamları Derneği Başkanı Feyyaz Berker, İstanbul Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı Nurullah Gezgin, İstanbul Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı Emin Sencer ve sanayici Nejat Basmacı..

Komite, Kara Kuvvetleri'ni Güçlendirme Vakfı bünyesinde çalışacaktır. İş adamları altı ay içinde ilk elde 10 milyon . TL. toplanacağını, ondan sonra bu rakamın çok daha büyüyebileceğini söyleyerek şunları eklemişlerdir: «Bu arada hükümetten Türkiye'de ulusal harp sanayiinin kurulması konusundaki stratejiyi saptayarak özel sektör ile bu alanda işbirliği yapmasını önereceğiz.»

Hükümetin bu alanda hangi dış sermaye çevreleriyle işbirliği imkânları aramakta olduğu biliniyor. Bu durumda Türkiyeli birtakım iş adamları ve sanayicilerin de «milli» harp sanayiine «katkıda bulunmak»tan ne kastettikleri anlaşılıyor. Onlar Batı Alman ve ABD sermayesinin yerli ortakları ve işbirlikçileri olarak, halkımızın gerçek çıkarlarına aykırı düşen yeni yatırım ve sömürü alanlarına el atma hazırlığı içindeler. O hevesle, şimdiden hükümete «paranın ucunu» gösteriyorlar: Önümüzdeki aylar ve yıllar içinde Türkiye, savaş sanayiinden para kazanma hırsıyla tutuşan çeşitli iç ve dış sermaye çevrelerinin kıyasıya rekabet kavgasına sahne olacak demektir.

Afganistan'da Ulusal Sorun Bilimsel Yoldan Çözülüyor

Afganistan'ın devrimci-demokratik iktidarı ülkenin temel sorunlarını çözmek yolunda kararlı bir uğraş sürdürüyor. Afganistan yöneticileri, bu çabalarında *ulusal soruna* özel bir yer veriyorlar. Bilindiği gibi ülkede, Afgan halkından başka çok sayıda milliyet, etnik topluluk ve değişik dil ve kültürler bulunmaktadır.

Yeni yönetim, azınlık durumundaki toplulukların üzerindeki ulusal, siyasal ve kültürel baskıları *kaldırmak* için ilk adım olarak Devrim Konseyi'ne değişik milliyetlerin ve etnik grupların temsilcilerinin girmesini ve tüm ulusal ve etnik grupların devlet yönetiminde söz sahibi olmalarını sağladı.

Öte yandan, Afganistan'ın sosyalist ülkelerle ekonomik-teknolojik işbirliği de gelişiyor. Afganistan Dışişleri Bakanı'nın SSCB gezisi, bu gelişmelerde yeni bir adım oldu. İki ülke arasında işbirliğinin geliştirilmesi, Afganistan'ın kalkınması ve gerilikten kurtulması için gereken yardımların arttırılması kararlaştırıldı.

Portekiz'de Faşizm Yasaklandı

Yıllarca faşizm altında inim inim inledikten sonra geçtiğimiz yıllarda faşizmi yıkan Portekiz halkı seçmiş olduğu parlamentodaki Komünist ve Sosyalist Partilerin çoğunluğunun oylarıyla bu kez de faşizmin insanlık suçu olduğunu tüm dünyaya ilan etti.

Portekiz parlamentosunda kabul edilen bir yasaya göre faşizmin propagandasını yapmak, faşist parti kurmak yasaklandı. Böylece en gerici tekelci kapitalistlerin kanlı diktatörlüğünden başka bir şey olmayan faşizmin halkın can düşmanı olduğu ve asla müsamaha görmemesi gerektiği bir kere daha tesbit edilmiş oldu.

Leone istifa etti

İtalya Cumhurbaşkanı Giovanni Leone 1972 yılında 60 milyon liraya satın aldığı kırk odalı villanın hesabını veremediğinden istifa etmeye mecbur kalmıştır.

Leone'nin bu villayı pek çok kapitalist ülkede devlet adamlarını koltuklarından eden meşhur Lockheed uçakları rüşvetiyle aldığı iddia edilmektedir.

İtalyan Komünist Partisi Genel Sekreteri Berlinguer bu olayın kapitalizmin kokuşmuşluğunun bir sonucu olduğunu söylemiş ve «Prestijini yitiren bir devlet adamının görevini sürdürmesinin» yanlış olacağını belirtmiştir.

İtalyan Millet Meclisi 29 Haziran'da toplanarak yeni devlet başkanını seçecektir. Başkan adayları arasında Senato başkanı Fanfani ile Hristiyan Demokrat Parti lideri Zaccagnini bulunmaktadır. İtalyan Komünist Partisinin, komünistlerle işbirliği yapmaktan yana olan Zaccagnini'yi desteklemesi beklenmektedir.

İKP Genel Sekreteri BERLİNGUER

Maocu Çin Yöneticileri İtiraf Etti:

"Sovyetler Birliğine Karşı Kapitalist Ülkelerle Aynı Saftayız,,

Çin Halk Cumhuriyetinin Mao'cu yöneticilerinden Dışişleri Bakan Yardımcısı Yu Tsian İtalya'da yayınlanan ve Hristiyan Demokrat Partinin yayın organı olan «I Poppolo» gazetesine bir demeç vermiştir. Yu Tsian, demecinde, Çin'in kapitalist ülkelerle birlikte Sovyetler Birliğine karşı aynı safta olduğunu söylemiştir.

Batı Avrupa ülkelerinden silah satın almak istediklerini belirten Tsian, Avrupa ülkelerinin kendilerine silah sattıkları takdirde Sovyetlere karşı daha da güçleneceklerini belirtmiştir. Geçmişte kapitalist ülkelerin Çin'e karşı olumsuz davrandıklarını söyleyen Dışişleri Bakan Yardımcısı sözlerini şöyle sürdürmüştür: *«Amerika şimdi kapitalist ülkelerle yakın ilişkilerimiz var ve aramızda ciddi sorunların olduğuna inanmıyoruz. Her iki taraf da bugün Sovyetler'e karşı aynı saflarda yeralmaktadır.»*

Böylece Asya'da, Afrika'da ve Latin Amerika'da ulusal kurtuluş hareketlerinin karşısında yer alan ve gerekçe olarak da Sovyet nüfuzunun artmasını engellediklerini söyleyen Mao'cular, bu politikaların emperyalist ülkelerle aynı saflarda yer almaktan başka birşey olmadığını bu kere de kendi ağızlarıyla itiraf etmişlerdir.

Emperyalistlerin safları Mao'culara hayırlı olsun!

Maocular CIA ve SAVAK'ı savunuyor

Hürriyet gazetesinde Doğu'daki KAVA adlı Maocu örgütün CIA ve SAVAK'tan emir aldığı yolunda haberler çıkması, Türkiye'deki halk düşmanı Maocuları fazlasıyla sinirlendirdi. Yerli Maocuların elebaşısı Aydınlık gazetesi, «İran Düşmanlığı» başlıklı bir yazıyla, faşist Şah rejimini savundu. CIA ve SAVAK'ın KAWA ile ilişkisi olmadığını iddia etmeye çalıştı.

Aynı günlerde İran'ı ziyaret eden Çin Dışişleri Bakanı, faşist Şah'ın kanlı ellerini dostlukla sıktı. Çin Dış Bakanı gerek Sovyetler Birliği'ne karşı, gerekse İran'daki anti-faşist halk hareketine karşı İran'a yardım ve destek sağladı. (Bu konudaki haber Günaydın'da yeralmıştır).

Böylece Maocu halk düşmanlarının Amerikan uşağı ve faşist işbirlikçisi yüzleri daha iyi görülmüştür. Dünyanın en gerici rejimiyle, en kanlı karşı-devrimcisi casusluk ve polis örgütleriyle işbirliği yapan Maocuların bu karakteri bir kez daha sergilenmiştir.

Öte yandan, Maocu partinin şefi Doğu Perinçek, Aydınlık gazetesine yazdığı bir yazıda, bir kısım anti - komünistlerin artık «ilerici» olduklarını, bazı sağcıların Sovyetler Birliği'ne düşman tutumlarının onları ilerici kıldığını söyleyerek, kendi karşı-devrimci yüzünü daha iyi gösterdi.

Vietnam Çin İlişkileri Bozuldu

Amerikan emperyalizmine karşı şanlı bir kurtuluş savaşı veren ve zafere ulaşan Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti, Mao'cu liderlerin yönetimindeki Çin Halk Cumhuriyetinin emperyalizmle işbirliği halindeki politikaları dolayısıyla bu ülkeyle ilişkilerini dondurmaya başlamıştır. Mao'cu yöneticiler üstelik kahraman Vietnam halkının kanı bahasına Amerikan emperyalizminden kurtardığı vatanlarından toprak taleplerinde bulunmuştu. Vietnam Sosyalist Cumhuriyetinin Mao'cu ÇHC yöneticilerinin politikalarına karşı çıkmaları, Sosyalist sistemin enternasyonalist politikalarının yanında saf tutmaları Mao'cuları öfkelendirmiş ve Vietnam'a karşı tavır almalarına sebep olmuştu.

Şah despotluğu sallanıyor

Komşumuz Iran Halkı büyük bir yoksulluk, çekilmez bir baskı ve görülmedik zulüm altında yaşıyor. Şahlık hanedanı ve Pehlevi sülâlesi İran halkının başına çöreklenmiş, emperyalizmle ortaklığını kurmuş Iran halklarını sömürüyor, emekçilere kan kusturuyor. Bugün Iran'da yüzbinden fazla işçi, emekçi, aydın ve yurtsever ölüm zindanlarında, cellâtların elinde bulunuyor.

Ama Şah yönetimi ülkeyi her geçen gün batağa sürüklüyor. Petrol gelirlerini silâha yatırıyor ve bölgemizde barışı tehdit ediyor. Bir avuç asalak burjuva zenginleştikçe halk daha çok yoksullaşıyor. İran, yüksek petrol gelirlerine rağmen borçlanıyor.

Son bir yıl içinde halk Şah'ın zulmüne son vermek için mücadelesini yükseltti. Genel grevler, sokak gösterileri, polisle çarpışmalar İran'ı sardı. Şah zulmüne karşı olan herkes bu mücadeleye katılıyor ve Şah artık «Gülistan Sarayı»nda gecelerini uykusuz geçiriyor. Korku türküleri çağırıyor.

Şam Amerikalı patronlarının yanında «Beni kimse deviremez, benim gücüm halkın gücüyle kıyaslanamaz» dedi. Bir yanı doğru, bir yanı yanlış bir lâf bu. Lâfın içinde ecel korkusu da var, halk düşmanlığı da.

Şah devrilecektir.

Çünkü İran halkları artık ayağa kalkmıştır. Ve barıştan yana olan herkes, kurtuluşu için mücadele veren İran halkına omuz vermektedir. İran'a demokrasi gelecektir, bölgeye de barış.

Türkiye-SSCB İlişkilerinin Tarihçesi—3

1960 sonra dönem gerek dünyada gerekse ülkemizde yeni bir aşamayı oluşturur. Güçlenen dünya sosyalist sisteminin barış politikası bu dönemde giderek etkisini daha da arttırmıştı. Böylece Sovyetler Birliği detant (yumuşama) politikasını emperyalizme dayatmıştı. Batı ile Doğu arasındaki, yani emperyalist-kapitalist blok ile sosyalist sistem arasındaki gerginliğin yumuşaması, uluslararası barış ve güvenliğin güçlenmesi anlamına gelen bu politika kısa zamanda Türkiye'yi de etkiledi. Ayrıca, bu dönemde, ülkemiz hızlı bir demokratikleşme sürecine girdi. Sosyalist ve demokratik hareket her geçen gün daha da güçlendi.

Soğuk Savaş'ın aşıldığı bu dönemde, Türkiye ile SSCB arasındaki ilişkiler de normalleşmeye ve düzelmeye başladı. Detant politikası tüm dünya halklarına olduğu gibi halkımıza da büyük yararlar sağladı.

Sovyetler Birliği ile iyi komşuluk ilişkileri gelişti, ekonomik ve teknolojik işbirliği giderek güçlendi. Sovyetler Birliği ile ticaret bağlarının yaygınlaşması dışında SSCB ülkemize bu dönemde büyük ekonomik-teknik yardımlarda bulundu. Örneğin Aliağa rafinerisi, Seydişehir Alüminyum tesisleri, İskenderun'daki dev Demir-Çelik işletmeleri gibi bugün Türkiye sanayiinin birçok belli başlı tesisleri, Sovyetler Birliği tarafından kurulmuştur. Gene birçok büyük ve değerli sanayi projesi (teknik ve hidro elektrik santraller, barajlar, çok sayıda gübre fabrikası, yeni bir rafineri vb.) şu anda uzun vadeli bir Türk-Sovyet ekonomik işbirliği antlaşmasının gündemindedir.

Türk-Sovyet ilişkilerinin üçüncü dönemi diye adlandırabileceğimiz bu yumuşama evresinde Türkiye'yi yöneten en gerici iktidarlar bile Sovyetler Birliği'nin barış ve yumuşama politikası karşısında detant sürecini engelleyememişlerdir.

Ecevit hükümeti ise detant konusunda samimi bir politika izlemektedir. Geçmişteki Demirel ve diğer gerici ya da faşist iktidarlardan farklı olarak, Ecevit yönetimi, iki ülke arasındaki iyi komşuluk, barış ve işbirliği ilişkilerinin gelişmesi için samimi bir tutum içindedir. Nitekim, MC hükümetinin imzalamadığı Siyasi Belge ve Kültür Antlaşması, Ecevit tarafından imzalanmıştır.

, Amerikan emperyalizminin soğuk savaş rüzgârları estirdiği bir dönemde, Türkiye'nin bu barış düşmanı gayretlerden uzak durması ve Türk-Sovyet ilişkilerinin gelişmesi, yumuşamaya katkı getirecektir. Bu bakımdan, Türk Sovyet ilişkilerinin, Ecevit'in son Moskova gezisiyle yeni ve daha olumlu bir aşamaya girdiğini söyleyebiliriz.

Düzce TÖB-DER ve TÜS-DER Şubeleri Tiyatro Kollarının Başarılı Çalışmaları Devam Ediyor

Öğretmenlerin sorunları emekçi halkımızın sorunlarından ayrılmaz diyen eğitim emekçileri hükümetin ilerici, halktan yana sanat eserlerinin işçi ve emekçilere sunulması için imkânlar tanınmasını istediler.

Tiyatro sonunda bütün Gece boyunca görev alan arkadaşlara Köy Muhtarı, Müşküle Köyü Kooperatifi Başkanı, ve Müşküle Dostluk Spor Gençlik Kulübü Başkanı hediyeler vermiştir. Ayrıca İznik'ten TÖB-DER'li öğretmenler adına Müşküle Dostluk Spor Gençlik Kulübüne bir armağan sunulmuştur.

Bu konuda bilgisine baş vurduğumuz Kemal Varol arkadaş sunları söyledi:

«Yeniden doğarız ölümlerde adlı oyunla ilkini sergilediğimiz bu çalışmalarla en ücra köylerde tiyatro bilincini yeşertme amacındayız.»

Şimdiye kadar DÜZCE, Konuralp, Gölkaya, Kaynaşlı ve en son grevdeki VARAN TURİZM (DİSK'e bağlı Oleyis SEN.) işçileri yararına DİPSİZ Göl köyünde büyük ilgiyle izlendik.

Bizler işçi sınıfımız öncülüğünde DEMOKRATİK HALK İKTİDARI kurulmadan halk için yeterli sanat çalışmaları yapılamayacağını biliyoruz. Ama böyle diye çalışmalarımız duracak değil. Tüm demokratik güçlerin güç ve eylem birliği bu tür çalışmaları başarılı kılar.

Ayrıca GERÇEK gazetesine teşekkür ederim. Çünkü bizlerin sesini ilk yansıtan gazete oldu. En çok okunan gazete olacağına inanıyorum.»

Diyarbakır Ziya Gökalp Tıp Fakültesi İnşaatından Haberler

İnşaatta çalışanlardan Mehmet Tarım'a soruyoruz:

— Kaç saat çalışıyorsun?

— Dokuz saat.

— Bu çalışma karşılığında ne kadar ücret alıyorsun?

— 70 lira.

— Bu 70 lira ile geçimini nasıl sağlıyorsun?

— Ücret 70 liradır, ama bu 70 liradan 22.5 lira yemek için kesiyorlar. 3,5 lira da sigara parası. Geriye 44 lira kalıyor.

— Peki bu 44, lira ile nasıl geçiniyorsun?

— Ancak çocuklarımın ekmek ihtiyacını karşılıyorum.

— Elbise sorununu nasıl hallediyorsunuz?

— Lice depreminde bize verilen çadırlardan tulum şeklinde birşeyler yapıp çocuklarımıza giydiriyoruz.

— Köyde araziniz yok mudur?

— Altı kardeşiz, bir de babamız, yedi kişi oluyoruz Ama köydeki toprağımız ancak babamıza yetiyor. Biz artık mecburen dışarda işçilik yaparak idare etmek zorundayız. Dört kişiye bir çavuş burda. Tuvalete gitmek için izin almak lâzımdır. Soluk aldığımız zaman boğazımıza çimento, kireç tozu doluyor. Bir de hastalandığımız zaman kazancımızın üç dört mislini harcayıp yine de iyileşemiyoruz.

— Sigortalı değil misiniz?

— Bize diyorlar sigortalısınız. Fakat bizden kesilen parayı ceplerine atıyorlar. Okuma yazmamız yoktur ki hakkımızı arayalım.

— Grev yapmayı düşünmüyor musunuz?

— Grev yapmaya hazırlandık. Sendika kurmaya çalıştık. Bizi Yol - İş Sendikasına bağladılar. Sendikacılara rüşvet yedirdiler. Sendikacılar yanımıza bile gelmiyorlar.

— Peki sizce sorunlarınıza nasıl çözüm bulunabilir?

— Ancak işçilerin birliği yolunda dertlerimize çözüm bulunabilir.

Samandağı Röportajı

Samandağ'da İnşaatlara Kum Taşıyan Kamyonlara Kum Yükleyen İşçilerle Bir Konuşma

Samandağ GERÇEK Muhabiri **TEKİN SAT**

GERÇEK: Adınız, soyadınız?

Cevap: Süleyman Altun.

GERÇEK: Çocuğunuz var mı?

CEVAP: Dört çocuk babasıyım.

GERÇEK: Bir damperli kamyonu kaç kişi dolduruyorsunuz?

CEVAP: Her arabayı beş arkadaşla birlikte dolduruyoruz.

GERÇEK: Araba başına kaç lira alıyorsunuz?

CEVAP: Beş arkadaşla birlikte 50 TL. alıyoruz.

GERÇEK: Bu aldığınız ücretler geçiminizi sağlıyor mu?

CEVAP: Bu aldığımız para tabii ki ölmemek içindir, yetmiyor. Hayat çekilmez hale geldi. Bir yandan zamlar alabildiğine hızlanıyor. Onun için hayattan memnun değiliz.

GERÇEK: Direnişe geçtiniz, sebebini açıklar mısınız?

CEVAP: Yaptığımız iş çok zor. Yaptığımız işin çok çok altında para alıyoruz. Onun için daha fazla ücret almak için, tüm işçi arkadaşlarla birbirimize omuz verdik ve birlikten kuvvet doğar sözünden hareket ederek işverenlerin karşısına dikildik.

GERÇEK: Direnişinizin sonucu ne oldu?

CEVAP: Direnişimiz bir hafta sürdü. Bütün arabalar durdu. Bunların durmasıyla inşaatların kuma ihtiyaçları var, bunlar da durdu. İnatla sürdürdüğümüz direnişten sonra işverenler kursaklarından söke söke 50 lira yerine 70 lira verdiler bize. Yani başardık.

Bartın'da 11 Haziran Faşist Saldırıları Kınama Mitingi, Yapıldı

Ergün Çolak bildiriyor —

Nisan 1978'de Bartın Eğitim Enstitüsü'nün faşist yönetici ve öğretim görevlileri görevlerinden alınarak yerlerine ilerici, demokrat kişiler atandı. Okul idaresinden artık destek alamayan faşistler okulu birer ikişer terketmeye başladılar. Böylece Mayıs 1978'de Bartın Eğitim Enstitüsü'ndeki faşist işgal kırıldı.

Bartın'da en büyük üsler eğitim enstitüsünü yitiren faşistler daha da hırçınlaştılar, azgınlaştılar. 28.5.1978'de gece saat 11.30 sıralarında Ülkü Ocakları ve MHP üyesi Kemal ve Cemal Bayrak adlı iki kardeş Bartın Eğitim Enstitüsü Öğrencisi Ali Yurt'u ve Kdz. DEV - GENÇ Bartın şubesi üyesi Gürkan Urhan'ı bıçakla yaraladılar.

Olay üzerine demokratik örgütler Bartın'da «DEMOKRATİK GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ»ni oluşturarak «11 HAZİRAN FAŞİST SALDIRILARI KINAMA MİTİNGİ» düzenlediler.

Sosyalist Gençler Birliği (SGB) flaması altında mitinge katılan sosyalist gençler ellerindeki «Sosyalist Gençler Birliği Bartın Şubesi», «İş - Ekmek - Hürriyet», «Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği», «NATO'ya hayır!...», «MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalıdır», «R. Kemal Karataş, S. Aytuğrul Eğitim Enstitüsü'nde kalacaktır» yazılı bez afişlerle ve pankartlarla mitingde etkin rol aldılar.

Miting sırasında SGB, Kdz. Dev-Genç, Halkevi ve Töb - Der adına birer konuşma yapıldı. SGB adına konuşan Ahmet Güneş, iş cinayetlerinde ve faşist saldırılarda can verenleri, fabrikalardan, tarlalardan, okullardan, İŞ - EKMEK - HÜRRİYET için verdiğimiz mücadeleye omuz verenleri, EKMEK - GÜL VE HÜRRİYET günlerinin hasretini bugün bu meydanda haykırmaya gelenleri selâmlayarak söz başladı. Güneş konuşmasını, faşist cinayetlere, sahte barış çağrılarına, faşist baskı ve saldırılarla egemen güçlerin neyi amaçladıklarına değinerek halkın oylarıyla işbaşına gelen CHP hükümetinin tutumunu eleştirerek, ihtisas mahkemelerinin yeni bir DGM olduğuna işaret ederek, tırmanan faşizme karşı tüm ilericilerin, yurtseverlerin, demokratların, sosyalistlerin görevlerini belirterek «KURTULUŞUMUZ SOSYALİZM» sloganıyla bitirdi.

Büyük bir olgunluk içinde sona eren miting dağılırken TSİP Zonguldak il örgütü halka «Sendikal haklar için ileri» başlıklı bir bildiri dağıttı.

Kamran İnan'a Göre Türkiye'de Özgürlükler Çok Fazla İmiş!

Adı AP'nin genel başkan adayı olarak basında sık sık geçen Bitlis Senatörü, toprak ağası, şıh oğlu ve emperyalizmle işbirliği uzmanı Kamran İnan, geçen hafta yaptığı bir konuşmada, Türkiye'de ancak üç milyon kadar işgücü olduğunu, böyle bir ülkede «Batı standartlarına göre demokrasi olmaması gerektiğini» söylemiştir.

Bursa'da «Türkiye'nin sosyo politik ve ekonomik yapı ve endüstriyel ilişkiler konulu bir seminerde konuşan İnan şöyle devam etmiştir: «Bizdeki demokrasinin varlığını ancak siyasî tarihimizle açıklayabiliriz. Türk siyasî tarihi, ekonomik düzeyinin çok üstündedir. 1080 dolarlık bir millî gelirle bu kadar geniş ferdî özgürlükler dağıtan, dünyada başka bir örnek yoktur.»

Zaman zaman AP içinde Demirel'e sözde muhalefeti ile dikkati çeken Kamran İnan'ın dilinin altındaki baklanın ne olduğu bu sözlerinden de anlaşılıyor. Demek istiyor ki şıh oğlu, kapitalizm Türkiye'de henüz gelişememiştir. Kapitalistler iyice semirip zengileşene kadar halka özgürlük tanımak yanlıştır. Şimdiye kadar tanınan özgürlükler de belli tarihî koşulların ürünüdür. Zaten başımıza ne geliyorsa bundan geliyor (!)

Kamran İnan'ın kafası bu işte. Tam bir 12 Mart kafası. O zaman da Genel Kurmay Başkanı Memduh Tağmaç ve onun gibiler böyle konuşuyorlardı. Tağmaç emekli olduktan sonra bir büyük kapitalist holdingde kendine iş buldu. Kamran İnan da politikadan emekliye ayrıldığından "geçimini sağlamak için" nereye başvuracağını şimdiden ilan ediyor!

KAPİTALİZM ÜRETİM GÜÇLERİNİ HEBA EDİYOR

Tekel Bakanı Mataracı Bu yıl 30 bin ton yaş çay imha edildiğini açıkladı.

Tekel Bakanı geçen hafta yaptığı bir açıklamada, Türkiye'de çay tüketiminin hızla artmakta olduğunu bildirmiştir. Bu gidişle üç beş yıla kadar Türkiye'nin dışardan çay ithal etmek zorunda kalacağını bildiren Bakan, aynı zamanda bu yıl 30 bin ton yaş çayın işlenmeden imha edildiğini de açıklamıştır.

Üreticinin emek harcayarak ürettiği çay ürününün imha edilme nedeni mevcut çay fabrikalarının kapasite yetersizliğidir. Bakan'ın bildirdiğine göre üretilen bir kısım kuru çay dahi bu defa paketleme yetersizliğinden halkın tüketimine sunulamamaktadır. Oysa hatırlanacağı gibi daha bir ay önce çay fiyatları yüzde yüzü aşan oranlarda artırılmıştı.

Gerçeğe mektup

AKBANK EMEKÇİLERİNİN MÜCADELESİNİ PATRON - SENDİKA AĞALARI DURDURAMAZ

GERÇEK gazetesini devamlı okuyoruz. Gazete, gerçekleri yılmadan, usanmadan haykırdıkça, parababalarının sömürü düzenine sıkılmış tek bir yumruk balyoz gibi inecektir.

Yoksul halkımız her geçen gün, Amerikancı parababalarının gangster sendikacıların gerçek yüzünü görmektedir. Biz Akbank emekçileri olarak, parababaları ile onların davulunu çalan yardakçı sarı Akmen sendika ağalarını bir daha tanıdık. 1977 yılında 5'inci dönem toplu iş sözleşmesine başlandığında, sendika başkanı Politika gazetesine «Her zaman olduğu gibi emek sermayeye galip gelecektir» diye demeç veriyordu. Uyuşmazlık zaptı imzalandığında «GREV»e gidileceği bildiriliyordu. Karanlık geçen oturumların sonucunda, Sendika, emekçileri patrona sattı. Sözleşme imzalandığında, patronun Sendika başkanına sevinçle sarıldığı hatırlardadır.

Daha bitmedi. 31 Ekim 1977 tarihinde Sendikanın Genel Kurul Toplantısı yapılacaktı. Emekçiler, patron işbirlikçisi satılmış sendika ağalarının yönetimine son vermeye kararlıydı. Geleceklerinden tedirgin olan patron - sendika ağalarının eli kanlı kiralık katilleri, kol gezmeye, terör estirmeye başladılar. Beşiktaş'ta bir arkadaşı bıçakladılar, bir arkadaşı da dövdüler. Şubelerde emekçilere yoğun baskılara girdiler. Gizli oyla seçimle yapılması gerekirken, şubelerden delege olarak sayın işbirlikçi müdürler Genel kurula gittiler. Genel Kurul sonucunda 31 oyla ilerici emekçiler kaybettiler. Yönetime yine aynı sendika ağaları geldi. Arkadan, 18 emekçinin işine son verildi, çoğu sürüldü. Suçları sendikal mücadele vermek. Çünkü sendika ağaları yerlerinden, patron da sömürüsünden olmak istemiyordu.

Gönderdikleri yaldızlı bildirilerde sömürüden bahseden, sahte sendikacılar şu günlerde tüm şubeleri dolaşıyorlar. Sözüm ona emekçilerin dertlerini dinliyorlarmış ve saat 16'dan sonra çalışmak yokmuş, olursa da fazla mesai ücreti kesinlikle alınacakmış. Yıllardır alamadığımız gibi, «İŞ GÜVENCEMİZ» dahi yok.

Artık uyandık, 18 değil 1008 kişi de atılsak, emekçileri patrona satıp yüzbinleri yutan yardakçı gangster sendikacıların oyunlarına son vereceğiz.

Müşterilere güleryüz gösteren içi kan ağlayan Akbank Emekçilerinin mücadelesi durmayacaktır.

Yaşasın Sendikal mücadelemiz.

Anadolu Akbank Emekçileri

Müşküle'de Köy Şenliği

Şenliğe 600'ü aşkın köylü katıldı sosyalizm özlemini dile Getirdi

Bursa (Özel) - 11-6-1978 günü Bursa'nın İznik ilçesinin Müşküle Köyünde, Müşküle Dostluk Spor Gençlik kulübü üyeleri, köy meydanında 600'ü aşkın köylünün katıldığı bir Gece tertiplemişlerdir. Düzenlenen Gece Müşküle Dostluk Spor Gençlik Kulübü adına, Cengiz SARGIN arkadaşın yapmış olduğu konuşmayla açılmıştır. Cengiz SARGIN arkadaş Köylüleri ve Konukları selamladıktan sonra özetle şu konuşmayı yapmıştır.

Büyük umut ve vaadelerle iktidara gelen hükümet, köylünün alın terini hakkıyla vermemektedir. Düşük taban fiyat politikası özellikle biz köylüleri çok etkilemektedir. Dağınık olan gençliğimizin de tek bir amaç uğrunda, SOSYALİZM yolunda birleşmesi, bu amaç için her türlü engeli aşması gerekmektedir. Alnımızın terinin gerçek değerinin verildiği düzen Sosyalizm'dir. Gerçek özgürlük, barış ve demokrasi Sosyalizm'dir.»

Açış konuşmasından sonra köylü kız ve erkeklerden oluşan koro devrimci türküler söyleyerek köy meydanında toplanan halkın beğenisini kazanmışlardır.

Koro'dan sonra yine köylü genç ve kızlardan oluşan bir tiyatro sergilenmiştir. Tiyatroda herbiri bir hiç yüzünden çıkan aşiret kavgaları, kan dâvasının kötülüğü, kadın-erkek eşitliği, kadınların başlık parasıyla bir mal gibi alınıp satılamayacağı konu edilmiştir.

Yöneticiler Değişiyor Anti-Demokratik Keyfi Uygulamalar Devam Ediyor

Eskişehir'de Demokrasi Düşmanı Yönetim

VALİ 14 - 16 Haziran Günlerinde Üniversite İmtihanlarını Bahane Ederek Demokratik Siyasî Faaliyeti Yasakladı

İlerici dernekler kapatılmaktadır. Halen Sosyalist Gençler Birliği başta olmak üzere İGD, Dev-Genç gibi dernekler kapalıdır.

CHP iktidarınca Eskişehir'e yeni atanan Vali 14, 15 ve 16 Haziran günleri şehirde her türlü demokratik siyasi faaliyeti yasaklamıştır. Gerekçe olarak da o günlerde yapılan üniversite imtihanlarını göstermiştir. Bu arada Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin kuruluş yıldönümü bildirisi dağıtan parti üyeleri 15 Haziran günü polis tarafından engellenerek gözaltına alınmışlardır.

Oysa aynı gece Ülkü Ocaklı faşistler şehrin göbeğinde duvarlara kurt resimleri çizmişler, POL-DER Kapatılsın diye yazılar yazmışlardır. Nedense kimse bunları görüp engellemeye kalkmamıştır!

Birtakım işgüzar yöneticilerin böylesi gerici karar ve uygulamalarına karşı tüm demokratik, ilerici güçler birlikte kararlı mücadele vermelidirler.

MC döneminin Eskişehir Valisi tarafından sürdürülen anti-demokratik uygulamalar halen şehrin yeni valisi tarafından da sürdürülmekterir. Şehirde siyasi içerikli afiş asılması fiilen yasaklanmıştır. İlerici, demokrat kuruluşlar ve siyasi partilerin afişleme çalışmaları polisce engellenmekte, afiş asarken yakalananlar ağır para cezalarına çarptırılmaktadırlar.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Hayat pahalılığı aydan aya artıyor

BESİN FİYATLARINDA ARTIŞ YILDA % 72,5

İstanbul Ticaret Odası tarafından yayınlanan rakamlara göre, tüketim malları fiyatlarındaki genel artış yılbaşından bu yana yüzde 23,3, 1977 yılına göre ise yüzde 70,9'dur.

Yiyecek maddeleri yılbaşından bu yana yüzde 33,8, son bir yıl içinde ise yüzde 72,5 pahalanmıştır. Isınma, aydınlatma harcamaları yılbaşına göre yüzde 19,2, geçen yıla göre yüzde 70,9 artmıştır. Giyim eşyası harcamaları bu Mayıs ayında geçen yılın Mayıs ayına göre yüzde 62,9'a yükselmiştir.

Ev eşyası fiyatlarında artış 1978'in ilk beş ayında yüzde 21,1'i bulmuştur. 1977'nin ilk beş ayına göre yüzde 78,1'dir.

Temizlik ve sağlık harcamaları son bir ayda yüzde 8,2, yılbaşından beri yüzde 33, bir önceki yıla göre ise yüzde 73,1 artış göstermiştir. Çeşitli hizmetlerde artış Mayıs ayında yüzde 81,8'e ulaşmıştır.

Bir grev başarıyla sonuçlandı

TPAO İşçileri Ezilmedi

Bir buçuk aydır süren TPAO grevi sonuçlandı. Yapılan toplu sözleşme görüşmeleri sonunda, işveren işçilere önümüzdeki iki yıl için 90'ar lira ücret zammı vermek zorunda kaldı. Ayrıca işçiler yılda 7 maaş tutarında ikramiye alacaklar. Diğer mali yardımlar da artırıldı ve sosyal haklar genişletildi. Yeterli değil ama işçilerin kazandıklarını da küçümsemek doğru değil.

Bir buçuk aydır işçiler yılmadan mücadele verdiler. Sadece işveren değil bazı sendikacılar da işçileri grevden caydırmak için çalıştılar ama başarılı olamadılar. Çünkü işçiler kararlı başladılar ve kararlı bitirdiler. Onların kararlı mücadelesini durdurmak için başvurulan yöntemler, aldatmacalar sökmedi. Petrol grevini hükümeti güç durumda bıraktığı gerekçesi ile üç beş günde kırmak için girişilen çabalar sonuçsuz kaldı. Grevin türlü baskılar altında bir buçuk aya yakın bir zaman sürmesi bunun açık kanıtı oldu.

Petrol işçilerini yeni mücadeleler bekliyor. Onlar bu defaki grev okulunda öğrendikleri derslerden ileriki mücadelelerde yararlanmasını bilecekler!

CHP'li Kars Belediye Başkanı ne yapıyor?

Kars Belediye Başkanlığının 27.4.1978 gün ve 340 sayılı yazıları ve Genel - İş Sendikası Kars Şubesi'nin 28.4.1978 gün ve 978/297 sayılı yazıları ile taraflar, 24 - 25.4.1978 tarihli Uzlaştırma Kurulu'nun almış olduğu «Toplu İş Sözleşmesi» kararını kabul ettiklerini karşılıklı bildirmişlerdir.

Tarafların kabul ettikleri toplu iş sözleşmesinin 60. maddesinin (b) bendinde: «Ulusal bayram, genel tatil ve 1 Mayıs günlerinde çalıştırılan işçilere % 200 zam verilir» denilmektedir.

1 Mayıs günü çalıştırılmayan fakat 19 Mayıs, 27 Mayıs günleri çalıştırılan Kars Belediyesi işçilerine, işçinin, emekçi halkın oyları ile Kars Belediye Başkanı olan CHP'li Muzaffer Suluk, bayram mesailerini vermeyeceklerini söylemiş ve muhasebeye puantajlara, bodrolara bayram mesailerinin işlenmemesini emretmiştir.

Puantajları ve bodroları inceleyen Genel - İş Sendikası Kars Şubesi yetkilileri, Başkan Selçuk'la görüşerek bu yanlış uygulamanın kaldırılmasını, toplu iş sözleşmesinin 60. maddesinin (b) bendinin uygulanmasını istemişlerdir.

Başkan Selçuk ise, «Bayram mesailerinin 1 milyon 700 bin lira tuttuğunu, maddî imkânsızlıkları nedeniyle bu paravı veremeyeceklerini» söylemiştir.

«Başkan Selçuk'un iddia ettiği Bayram mesailerinin 1 milyon 700 bin lira değil, yaklaşık 130 bin lira tuttuğunu» açıklayan Sendika yöneticileri aynı gün meseleyi bir yazı ile Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne bildirmiş ve mesai saatinden sonra da Sendika üyesi Belediye işçilerini Sendika'da toplayarak Başkan'ın tutumunu, Başkan'la aralarında geçen tartışmayı anlatmışlardır.

Bunun üzerine işçiler, işverene karşı daha bilinçli mücadele vermeyi, 1 Mayıs, Ulusal Bayram, genel tatil ve pazar günlerinde işbaşı yapmamayı, gerekirse greve gitmeyi kararlaştırmışlardır.

İşçinin, emekçi halkın oyları ile seçilen bir CHP'li Belediye Başkanı'nın, seçmene verdiği sözleri unutması, Belediye hizmetlerini seçim yatırımına dönüştürmesi, çalışmaya muhtaçlar yerine varlıklıları işe alması, halen eski hırsız daire âmirlerinin işbaşında tutulması, işçi düşmanlığı yapmaya kalkışması ve çalışmayan 100'ü aşkın kişiye (Bunlar, varlıklılar, AP'liler, MSP'liler, MHP'lilerdir) maaş vermesi vs. cidden utanç vericidir. Çileli Kars halkı, Turan Çelebi gibi azılı bir faşistin defterini nasıl dürdü ise, Başkan Selçuk ve onun gibilerinden de hesap sormasını bilecektir.

Gönen'de Boya Zehirlenmesi

BALIKESİR — 30.5.1978 salı günü Gönen Devlet Hastahanesine selülozik boya zehirlenmesinden bir hasta yattı. Gönen'in Tuzakçı köyünden Ahmet Ata isminde ve 13 yaşında olan bu hasta ile bir röportaj yaptık.

Gerçek: İsmin nedir, kardeş?

Cevap : Ahmet Ata.

Gerçek: Kaç yaşındasın?

Cevap: 13 yaşındayım.

Gerçek: Nasıl zehirlendin?

Cevap: Abi, ben oto boya atölyesinde çalışıyorum, boya tabancasından çıkan boya ile zehirlendim.

Gerçek: Boya atölyesinde kaç senedir çalışıyorsun?

Cevap: İki seneden bu yana çalışıyorum.

Gerçek: Annen, baban, kardeşlerin var mı, kaç kardeşsiniz?

Cevap: Var, benden başka iki küçük, altı büyük kardeşim var.

Gerçek: Ne kadar ücret alıyorsun?

Cevap: Haftalık yüz lira alıyorum.

Gerçek: Günde kaç saat çalışıyorsun?

Cevap Sabah saat yediden, akşam saat yediye kadar on iki saat çalışıyorum.

Gerçek: Sigortan var mı? Yani hastahane masraflarını kim ödeyecek?

Cevap: Hayır sigortam yok. Ben ikinci defa zehirleniyorum. Patron ilaç parasını bile vermedi. Oto boya atölyesinde çalışmak çok zor, biz devamlı kapalı yerde çalışıyoruz. Atölye hiç havalandırılmadığı için boyalı ve zehirli hava ciğerlerimize kadar gidiyor.

Halbuki T. C. Anayasasının 43. maddesi «Kimse yaşına, gücüne ve cinsiyetine uygun olmayan bir işte çalıştırılamaz. Çocuklar, gençler ve kadınlar çalışma şartları bakımından özel olarak korunur» der.

Genç boyacı çırağına «geçmiş olsun» deyip koğuşundan çıktık.

işçilerin temsil edilmediği SSK Genel Kurulu Toplanıyor

Ülkemizde 2 milyon 100 bin işçinin sosyal güvenlik örgütü olan Sosyal Sigortalar Kurumu'nun Genel Kurulu 26 Haziran 1978 tarihinde Ankara'da toplanacaktır.

Ancak, 2 milyonu aşkın işçiyi ve geçindirmekle yükümlü oldukları aileleri ile birlikte 5 milyona yakın emekçiyi çok yakından ilgilendiren bu kurumun genel kurulunda işçi sınıfımız temsil edilmemektedir.

Böylece işçilerden toplanan milyonlarca pirim S.S.K. yöneticilerince «bonkörce» harcanarak tekelci ilâç firmalarına peşkeş çekilmektedir. Doktorların reçetelerine sıraladığı ve torba torba ellerimize sıkıştırılan ilâçlar yabancı ve yerli ilâç tekellerinin ceplerine akıtılan bol kârlar içindir.

Sosyal Sigortalar Kurumunda ikinci bir yağma da işverenlerin Kuruma olan borçlarıdır. Namus ve iffetlerine çok düşkün «hür teşebbüs erbabı» işverenlerimizin biz işçilerden kestikleri halde S. S. Kurumu'na ödemedikleri paraların miktarı toplam 4 milyar 826 milyon liradır! Yani, işverenler biz işçilerden kestikleri bu primleri S. S. K.'ya yatırmayarak bu paraları kendi sermayelerini genişletmek ve işçileri daha fazla sömürebilmek için kullanmaktadırlar. S. S. Kurumu yöneticeleri ise işverenlerden bu alacaklarını tahsil etmemekte, bu yönde hiç bir gayret sarfetmemektedirler.

Sosyal Sigortalar Kurumu yönetiminde işçilerin temsili için demokratik mücadelenin verilmesi bizleri beklemektedir.

Linyit Ocağında Zehirlenme

ÇANAKKALE — 30.5.1978 Salı günü DERE İNİ kömür ocağı yine ölüm saçtı. Bu ne ilk olmuştur, ne de önlem alınmazsa son olacağa benzer. Daha önce de üç işçi karbon monoksit gazından zehirlenerek öldüler. Seksen işçinin çalıştığı Transtürk Holding Comagcontinental Maden Sanayi A.Ş. Helvacı Linyit İşletmesi'ndeki zehirlenme olayı gazetelerde Grizu patlaması olarak yansıtıldı. Asıl gerçek olan, işverenin işçileri bile bile karbon monoksit gazı dolu ocağın içine sokmasıydı. Ölü sayısı daha çok olacaktı. Fakat zehirlenme olayı on işçinin çalıştığı vardiyaya rastladı.

GERÇEK: Merhaba, arkadaş! Ocakta çalışan işçilerle konuşmaya geldim.

CEVAP: Ben de bu ocakta çalışıyorum.

GERÇEK: İsminizi söyler misiniz?

CEVAP: İsmimi gazetenizde yazmayın. Şu anda ocak kapalı. Açıldığında gene çalışacağım.

GERÇEK: Hayhay, nasıl istersen öyle olsun. Dört işçi nasil öldü?

CEVAP: Bak anlatayım. Eski yıllarda üç arkadaş zehirlenmişti öteki ocakta. Yeni ocak eski ocağa yaklaşmıştı. Biz eski ocakta bulunan suyun patlayarak yeni ocağa dolmasından korkarken, aradaki duvar yanmaya başladı. Vardiya çavuşuna birgün önceden söyledik. O hâlâ toprakla sıvatıyordu yanan yeri. Yanan yeri toprakla sıvayan arkadaşlardan biri, hava borusundan öğleye doğru bağırmaya başladı. Başçavuşa insan çağrıldığını söyledik. İki kişi gitsin dedi, Üç kişi gitti.

GERÇEK: Söylediğinize göre ocakta beş kişi var, bir kişi nasıl kurtuldu?

CEVAP: Kurtulan arkadaş yardım istemesine rağmen, kendi gayretiyle kurtuldu.

GERÇEK: Peki hiç kimse neden yardım edemedi?

CEVAP: Bu vardiyada on kişi çalışıyorduk. Beşimiz içerde, beşimiz dışardaydık. Başçavuş köye gitmişti. Vardiya Çavuşu da içerdeydi. Aşağıya insek biz de çıkamazdık.

GERÇEK: Neden çıkamayacaktınız?

CEVAP: Herşeyden önce mühendislerin dediğine göre yetmiş metre toprak altında çalışıyorduk. Yer meyilli idi. 140 metre olduğunu söylüyorlardı. Yol çamurluydu, çizmeyle zor çıkıyorduk. Arkadaşlarımızın nerede olduğunu da bilmiyorduk.

GERÇEK: Zehirlenmeye karşı hiç bir önlem alınmamış mıydı?

CEVAP: Ocak ilk açıldığında iki gaz maskesi getirilmişti. Bunlar da geldiğinde çalışmıyordu.

GERÇEK: Peki daha başka önlemler yok muydu?

CEVAP: Nerede olacak? İçerde grizuya karşı dinamit patlatıyoruz, sigara içiyoruz.

GERÇEK: Bu önlemlerin alınması için uğraştınız mı?

CEVAP: Paramızı alamıyorduk, bir gün işe girmedik. Su patlarsa bizim hâlimiz ne olacak diye söyledik. Desendere ağzına gelirsiniz, biz sizi vinçle çekeriz edediler. Mecburduk, gene çalıştık. Bu her ay böyle gidiyor. Sözleşmemiz var, ayın onunda. Ayın sonu oluyor, paramızı alamıyoruz.

GERÇEK: Sendikanız ne dedi bu olaya?

CEVAP: Biz sendikalıyız ve sigortalıyız. Fakat kimse hakkımızı aramıyor. Böyle çalışıp gidiyoruz.

GERÇEK: Ölenler hakkında bilgi verir misin?

CEVAP: Hepsi genç yaşta arkadaşlardı. Ahmet Durmaz. Beş çocuk babasıydı. Remzi Çağın bir çocuk babasıydı. Sedad Komutan iki çocuk babasıydı. Adem Arı bir çocuk babasıydı. Her biri babayiğit delikanlıydı. Savcılar, valiler geldi, ondan sonra gömdük.

GERÇEK: Şimdi ocak kapatıldı. Yeniden açıldığında çalışacak mısınız?

EVAP: Korkuyoruz ama çalışmak zorundayız. Zaten şirket zarar ediyor. Bizlere çıkış verse tazminat ödeyecek. Çıkışımızı alıncaya kadar bizi zehirli bacaya yeniden açılırsa sürmek isteyecek. Onlar zorlayacak, arkadaşlar çıkışını alacak. Tek tek çıkış almaya zorlanacağız. Zaten bunu bekliyor.

GERÇEK — Sağol, hepinize geçmiş olsun.

CEVAP — Siz de sağolun, bizi düşündünüz.

İzmit Belediye İşçileri Grevinden İzlenim ve Röportajlar

Sarı Sendika İşçiyi Sattı

Türkiye genelinde bütçesi 560 milyonu T.L.'sını bulan DİSK'e bağlı Genel - İş Kocaeli Şubesi, uzlaştırma kurulundan çıkan kararı işverenin kabul etmemesi üzerine Belediyeye bağlı tüm işyerlerinde 7.6.1978 sabahı grev kararını hayata geçirdi.

Bunun üzerine biz GERÇEK muhabirleri grev alanına hareket ettik. Yürürken sokaklarda çöp yığınları göze çarpıyordu. Ayrıca caddelerde bir tek belediye otobüsü işlemiyordu.

Grev alanına vardığımızda işçilerin bir bayramı kutlarcasına halaylar çekip, türküler söylediğini, davullar çaldığını gördük.

İşte böyle bir havada grev komitesinden bir bayan arkadaşla aramızda şu konuşma geçti:

GERÇEK — Greve çıkış nedenlerinizi söyler misiniz?

CEVAP — Tüm sosyal haklar ve günlük ücretlerde anlaşma sağlanamadı.

GERÇEK — Sağ olun. Grevinizde başarılar.

Şehir merkezindeki grev yerinden ayrılıp şehir dışında kalan ikinci grev alanına gittik. Aynı bayram havası burada da esiyordu.

İşçiler bizleri aynı sıcakkanlılıkla karşıladılar. Onlara GERÇEK Gazetesinden grev hakkında röportaj yapmak için geldiğimizi söyledik. Ve ilk sorumuzu şöyle yönelttik:

GERÇEK — Greve çıkış nedenleriniz nelerdir?

CEVAP — Greve Belediye Başkanı neden oldu. Çünkü başkan seçildikten sonra belediyeye kadro boş olmadığı halde 500 işçi aldı. Belediye Başkanının amacı belliydi; yetkiyi DİSK'e bağlı Genel - İş Sendikasından düşürüp kendisinin öncülük ettiği Merkez İşçileri Sendikasına vermek istiyordu. Fakat başkanın bu amacı gerçekleşmedi. Çünkü bu 500 işçinin büyük bir çoğunluğu Genel - İş'e üye oldu ve başkanın anti-demokratik uygulamaları sonuçsuz kaldı. Bu defa başkan oturumda uzlaşmaz bir tavır takındı ve anlaşma sağlanamadı, uzlaştırma kuruluna gidildi.

GERÇEK — Uzlaştırma kurulu kimlerden oluşuyordu?

CEVAP — Bir işveren temsilcisi, bir sendika temsilcisi, bir de iş mahkemesinin tespit ettiği aracı.

GERÇEK — Peki, uzlaştırma kurulundan çıkan karar niçin kabul edilmedi?

CEVAP — Çıkan kararı kabul etmeyen Belediye Başkanı oldu. Uzlaşmadan çıkan karar pek olumlu olmamasına rağmen biz kabul etmiştik.

GERÇEK — Anlaşma sağlanamazsa grevi sürdürecek misiniz?

CEVAP — Hak verilmez alınır ilkesinden hareketle sonuna kadar sürdüreceğiz. Ayrıca işçiden yana kuruluşlardan destek alacağımıza da güvenimiz sonsuz.

Gerçek
sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İSTANBUL
Baskı: Yalçın Ofset — Baskı Tarihi: 26 Haziran 1978